

НЕ ДОКОСВАЙТЕ ПОМАЗАНИТЕ МИ

Дейвид Уилкерсън
13 Ноември 2001

„Да не докачите помазаните Ми, и да не сторите зло на пророците Ми” (Псалм 105:15). Този кратък стих съдържа едно силно предупреждение от нашия Господ. И Той е сериозен за всяка дума от него: горко на всяка нация, или човек, която слага ръка върху избраните от Бога. И горко на всеки, който нанася вреда на Неговите пророци.

Това сериозно предупреждение е с двойно приложение. Първо, „помазаните” и „пророците” тук се отнасят до естествения Израел, Божият народ от Стария Завет. Но Божието предупреждение да не се навреди на Неговите избрани продължава да е актуално и днес. То обхваща и духовния Израел, тоест Неговата църква.

Обикновено ние мислим, че това предупреждение засяга старозаветните пророци или днешните служители, които стоят за истината. То изглежда като декларация на Божията закрила над Своите слуги. Но контекстът на предупреждението разкрива едно допълнително свое значение. То също така е свързано и с Божия завет с Авраам. В този завет Бог обеща да даде на Авраам правото на собственост върху Ханаанската земя: „Всякога помни завета Си; Словото е заповядал да стои за хиляда поколения, което изговори на Авраама, и клетвата, с която се закле на Исаака... На Израеля за вечен завет, като рече: На тебе ще дам Ханаанската земя за дял на наследството ви. Когато те бяха още малко на брой... и се скитаха от народ в народ, от едно царство в други люде, Той не остави никого да им напакости, дори заради тях изобличи царе, като каза: Да не докачите помазаните Ми, и да не сторите зло на пророците Ми” (Псалм 105:8 -15).

Псалм 78 също говори за този завет, завет, обвързан с обещанието за земя, който Бог направи с Авраам: „Как ги въведе в светия Си предел. В тая поляна, която десницата Му придоби” (78:54). На нас ние казано, че Бог купи Ханаан със Собствената Си ръка. След това „изгони пред тях народите, та им ги раздели за наследство с въже, и в шатрите им настани Израилевите племена” (78:55).

Самият Бог маркира границите на земята на своя народ. Той установи „наследство с въже”, определяйки границите „от Йордан до морето”. С други думи, Бог начерта картата. Все едно Той застана на планината и измери границите на Ханаан чрез Духа Си, казвайки: „Толкова километра на север, толкова на юг, толкова на изток и на запад”.

Тоест Господ даде на Своя народ земята като постоянна субсидия, чрез Своя завет с Авраам. И израилтяните бяха заведени в това наследство чрез Моисей. По Божията заповед, те изгониха всички нечестиви народи, населяващи земята. И като се заселиха в своята обещана земя, Бог ги различи от другите народи. Те станаха известни като Неговия „избран”, посветен и помазан народ. Господ „не остави никого да им напакости, дори заради тях изобличи царе, като каза: Да не докачите помазаните Ми, и да не сторите зло на пророците Ми” (105:14-15).

Божият пророк Моисей заяви: „Когато Всевишният... постави границите на племената според числото на израилтяните” (Второзаконие 32:8). Това означаваше, че границите, които Бог постави за Своя народ, трябваше да определят мястото на седалището на Неговата църква. И от тази Старозаветна нация щеше да произлезе новозаветната църква.

Когато Бог издаде Своето предупреждение, Той даде известие на човечеството: „Аз избрах този народ да бъде Мой дял. И Аз го помазах да бъде отделен за Мен. От този момент нататък, Аз никога няма да позволя, на който и да е индивид или народ да им навреди”.

Вие може да възразите: „Но евреите страдаха ужасно в цялата си история. Какво ще кажеш за Хитлер и за Холокоста?” Да, Израел претърпя големи щети. Но за онези, които го нараняваха, винаги имаше тежки последици. Божието предупреждение ни казва: „Когато посягате на Моите помазани, това е много опасно за вас. То ще ви струва всичко”.

Германия плати ужасна цена за своето зло. Не само, че тази нация беше бомбардирана и градовете и бяха разрушени, но хората изпитваха трудности в продължение на десетилетия. От историята на Германия, аз чувам Божието Слово да кънти ясно: „Да не докачите помазаните Ми!”

Всъщност, от времето на Авраам, целият свят е обект на Божието предупреждение: „Недейте да вредите на Моите хора, Израел. И не променяйте, нито премахвайте границите им, които Аз измерих за тях”. Няма значение каква е държавната ни политика, или какво мислим за Израел. Бог ще съди всеки народ, който посяга на тази нация или на нейните граници. Ако някоя държава се осмели да го направи, то ще е с цената на собственото ѝ бъдеще.

Искам да говоря по въпрос, който ме кара да потрепера до мозъка на костите.

Америка е най-добрият приятел и защитник на Израел, откакто тя отново стана нация през 1948 година. Подобно на всяка друга страна, ние трябва да се вслушаме в Божието предупреждение да не навреждаме на Неговия народ. Но декларацията на нашия президент по отношение на Израел ме плаши.

След атентатите от 11 септември, Америка поведе усилията за изграждането на коалиция от народи срещу терористите. Коалицията поиска да включи арабските страни, но много от тях са заклетите врагове на Израел. Сега, като отстъпва за арабската подкрепа, президентът на САЩ подкрепи създаването на палестинска държава.

Предложената палестинска държава ще заеме територия, която Бог е отделил за Израел чрез завет. Също така, палестинците настояват част от Ерусалим да им бъде дадена за тяхна столица. Подобен ход директно ще влезе в конфликт с Божието предупреждение. Това ще навреди на Неговите избрани, като промени техните граници. И ще е подигравка с Моисей, Божия пророк, който заяви, че „Всевишният ни даде тази земя”.

Моля ви, не мислете, че аз се ровя в политиката. Като Божий страж, аз съм призван да проповядвам Неговото Слово. Освен това, не съм против палестинската държава. Но аз

вярвам, че ако съществува такава държава, то територия за нея трябва да бъде взета от Йордания, вместо от Израел. Писанието е ясно в това, че границите на Израел са духовен въпрос, а не само политически.

Точно сега, недоволство срещу Израел се разраства в световен мащаб. Палестинската кауза набира все по-голяма подкрепа. Израелските лидери се чувстват изоставени. Министър-председателят говори от името на повечето израелци, като каза: „Ние сме предадени. Ако трябва, ще стоим сами срещу нашите съседи. Но ние знаем, че Бог ще бъде с нас“.

Ясно е, че екипът на нашия президент включва арабски симпатизанти. Те не може да не осъзнават, но му дават опасни съвети. Подобен ход може само да донесе проклятие върху Америка. В продължение на много години нашата нация е била силно благословена, отчасти поради Божието обещание към Авраам: „Ще благословя ония, които те благославят, а ще прокълна всеки, който те кълне“ (Битие 12:3).

Но Писанието е ясно: „Ето, всички може да се съберат против тебе, обаче, не чрез Мене; всички ония, които се събират против тебе, ще паднат пред тебе“ (Исая 54:15). Бог ни казва: „Ако някои държави се събират заедно за кауза, която носи вреда на Израел, Аз няма да съм Този, Който ги води към това“. Господ няма нищо общо с такава кауза.

Да предположим, че нашият президент поиска съвет за границите на Израел от някои християнски лидери или богослови. Вярвам, че те ще му кажат: „Господ се отказа от Израел в Стария Завет. Оттогава евреите вече не са Негов избран народ. Те отхвърлиха завета, затова Бог ги предаде на проклятие. Единственият Израел днес е духовния Сион, църквата на Исус Христос. Християните са Неговите помазани“.

Тези учени базират своята теология на няколко библейски пасажа. В един момент, Бог каза: Израйлевият грях не може да бъде излекуван: „Всичкото им нечестие е в Галгал, защото там ги намразих; поради злите им дела ще ги оттласна от дома Си; няма вече да ги обичам... Бог мой ще ги отхвърли, защото не Го послушаха; и ще бъдат скитници между народите“ (Осия 9:15-17). „И Господ му рече: ... ще туря край на царството на Израйлевия дом... вие не сте Мои люде и Аз не ще бъда ваш Бог“ (1:4, 9).

Според тези пасажи, Бог очевидно се отрича от Своя избран народ. Но по-нататък в Осия четем: „Людете Ми решително отстъпват от Мене ... Как да те поставя като Севоим? Сърцето Ми се промени дълбоко в Мене, милосърдието Ми се запали. Няма да изпълня намерението на пламенния Си гняв, няма пак да изстребя Ефрема; защото Аз съм Бог, а не човек, Светият всред тебе, ... Аз ще изцеля отстъплението им, ще ги възлюбя доброволно, защото гневът Ми се отвърна от него ... Аз го чух, и ще го пазя; Аз му съм като вечнозелена елха; от Мене е твоят плод“ (11:7-9, 14:4, 8).

Тези пасажи ясно показват, че Бог спазваше Своя завет с естествения Израел. А това включва и Неговия договор с тях относно земята им. Господ също заяви, че ще пази Израел, докато се върне, когато стъпи на Елеонския хълм (вж. Захария 14:4). Когато Той направи това, Израел ще владее тази земя.

Ако все още мислите, че Бог се е отказал от Израел, помислете за думите на апостол Павел: „И тъй, казвам: Отхвърлил ли е Бог Своите люде? Да не бъде! Защото и аз съм израилтянин, от Авраамовото потомство, от Вениаминовото племе. Не е отхвърлил Бог людетe Си, които е преузнал” (Римляни 11:1-2). Павел ясно говори тук за естествения Израел.

Ако Америка навреди на Израел по някакъв начин, дори и чрез променяне на границите му, Бог ще стане наш враг. И нашата държава ще се окаже в пълно объркване. Аз се моля нито един сантиметър от земята на Израел да не бъде отстъпен. Захария пророкува, че Ерусалим ще бъде разделен наполовина. Но когато това се случи, „Тогава Господ ще излезе и ще воюва против ония народи, както когато воюва в ден на бой” (Захария 14:3).

Когато Господ произнесе това предупреждение, Той включи и духовния Сион в него.

Исаия нарече Божиата църква „Сион на Светия”. С помощта на тази фраза, пророкът свързва Сион с Христос, Изкупителят. Тоест Сион представлява тялото на Христос, небесния Йерусалим, призваните, отделената църква в тези последни дни.

Питам ви: Каква е основната грижа на Бог в света днес? Върху какво е фокусиран Той в тези времена? Един обект на голяма загриженост и фокус от страна на нашия Господ е Сион, Неговата църква. Нямам предвид отстъпилата, институционална църква. Говоря за невидимото тяло на Христос, за помазаните и посветени вярващи.

Може би се чудите: „Но Бог не е ли загрижен за войната срещу тероризма? Не Го ли интресува американската икономика и бъдеще?” Да, Той е загрижен, но само дотолкова, доколкото тези неща влияят на Неговата църква. Той се фокусира върху такива неща, само ако те влияят на Неговите вечни планове за Неговия народ.

„Ето, народите са като капка от ведро, и се считат като ситен пращец на везните; ето, островите са като ситен прах що се дига ... Всичките народи са като нищо пред Него, считат се пред Него за по-малко от нищо, да! за празнота” (Исаия 40:15, 17). Помислете за това: Англия е остров. Манхатън е остров. Според Исаия, и двете са като нищо в Божиите очи. Всъщност всички народи, включително и Америка, са по-малки от нищо в очите на Господа. Бог всъщност ни казва: „Моята вечна загриженост е за един изгубен свят. И Моят фокус е върху това как Моята църква ще достигне тези изгубени души”.

Валаам пророкува: „Ето (Божиите) люде, които ще се заселят отделно, и няма да се считат между народите” (Числа 23:9). Това ни казва, че Божиите деца съставят различен народ - отделен народ. Ние се броим като един от народите на света. Всъщност различните членове на тялото на Христос съставляват една духовна нация в рамките на всяка нация. Бог подчертава за нас: „Вие не бива да сте загрижени само за това, което се случва в света. А трябва да сте загрижени да знаете Моите вечни цели, и да ги изпълнявате на земята”.

Факт е, че Бог благославя една нация или я съсипва според това как тя се отнася към Неговата църква. Помислете за следното: Единствената Му грижа относно Египет, когато държавата беше управлявана на фараона, беше как тази нация третира избраните от Него.

Бог опропасти египтяните и удави армията им, защото те нанесоха вреда на Неговия народ. По същия начин, Божията гриженост относно Вавилон беше единствено свързана със заплахата за унищожаването на Израел в дните на Естир. Когато Аман скрои план против евреите, Бог го изложи наяве и го отстрани от сцената.

Забележете също, че когато Бог разоряваше Вавилон, това не се случи единствено поради тяхното идолопоклонство, плътщина или насилие. А защото вавилонците бяха посегнали на Неговите избранници. Те бяха взели Израилевите посветени съдове за поклонение и бяха пили от тях. В резултат на това най-могъщата империя в света беше унищожена. Моментът, в който вавилонците посегнаха на Божиите интересите, Той ги унищожил.

Нашият Господ ще продължава да спори с всяка нация на света, за да спаси и направи да просперира Своя свят Сион. Той ще срине цели империи само като протегне ръката Си на съд над тях. Той унищожил Римската империя, защото тя се опита да заличи Неговата църква чрез десет злостни гонения. Вероятно най-лошата кампания беше при управлението на император Диоклециан. Този зъл човек яростно преследваше и убиваше християни. Но дори още като правеше това, техният брой нарасна. Това в крайна сметка подлуди Диоклециан. Той се оттегли от ръководството на Рим, защото полудя в опита си да унищожил каузата на Христос.

В Битие 20, Бог осъди езическия цар Авимелех, защото самият той беше решен да посегне на Божия помазаник. Авимелех взе Сара, съпругата на Авраам, в харема си. Но Бог дойде при него в съня му и му каза: „Ще умреш!“ Относно Авимелех, Бог беше заинтересуван единствено да спаси Сара. Той заповяда на царя: „Сега, прочее, върни жената на човека, защото е пророк ... но ако не я върнеш; знай, че непременно ще умреш, ти и всички твои“ (Битие 20:7).

Всички тези примери дават ясна картина за Божията грижа за Неговите избрани. Той ще се противопостави на всеки, който вреди на Израел или посегне на Неговата църква.

Всичко това е заради смущаващото състояние на света.

Нашата нация беше травмизирана от терористи. Кулите-близнаци са заличени, Пентагонът беше нападнат. И аз се чудя: „За какво Го е грижа Бог във всичко това?“ Нашият Господ скърби за смъртта на невинни хора. Сърцето Му е решено да утеша и подпомогне вдовиците и сираците. Писанието казва, че Той е унищожавал царства за незачитане на такива безпомощни хора.

Но най-голямата Божия грижа относно тези бедствия е как те влияят на Неговата църква. Той няма да позволи нищо да отклони Неговите вечни цели за Своя народ. Той определи плана Си за Своите избрани от създанието на света, и нищо не може да го възпрепятства. Нито терористи, нито религия или нация могат да попречат на една йота от Божиите цели за Неговия народ. Всичко продължава по Неговия божествен график.

Исус беше роден точно навреме. Той пристигна в точния час, който Бог беше постановил във вечността, и нямаше цар, правителство или религиозен лидер, които можеха да го спрат.

Исус беше разпнат и възкръсна в съответствие с божествения график на Бог. Нищо не можеше да попречи на вечния план на Господ да спаси света чрез жертвата на Своя син.

И накрая, точно преди да се възнесе при Отца, Исус даде Своите наставления на църквата. Той ни каза да отидем по целия свят и да проповядваме, да евангелизираме, да правим ученици, да изцеляваме, да изгонваме бесовете. След 2000 години Неговата истина все още върви напред. Божиите помазани хора се движат все по-напред. И всички, които им посегнат или им навредят, биват отстранени.

Бог има послание за всички ислямски терористи.

Когато паднаха кулите-близнаци, терористите на Осама бин Ладен танцуваха и се радваха. И докато бомби падаха върху Афганистан, Бин Ладен предупреди Америка: „Терорът, на който сте свидетели, е само началото. Сега е времето за мюсюлманите от цял свят да докажат своята вяра“. С тази декларация, джихадът, или свещената война, с Америка започна.

Междувременно официални лица от целия свят – премиери и посланици - се събраха с американските лидери на Кота нула, при кулите-близнаци. Те можеха само да поклатят главите си от неверие за опустошенията и човешките жертви. Скоро въпроси от всички краища на земното кълбо се изсипаха, питайки: „Какво ще е въздействието върху Америка? Колко дълго ще продължи то? Ню Йорк ще бъде ли някога това, което беше преди?“

Поразително същата сцена се случи в Исая 14. Юда беше току-що нападнат от асирийците, разтърсвайки столицата, Йерусалим: „Защото Господ смири Юда поради Израилевия цар Ахаз; понеже той беше развратил Юда и нечестувал много против Господа“ (2 Летописи 28:19). В същото време, Палестина беше атакувала южната част на Юда и беше завзела най-малко пет града и нанасяше масово унищожаване.

Когато Юда беше смирен, палестинците започнаха да викат и да пеят. Но Бог изпрати Исая да им каже: „Не се радвай, цяла Филистимска земя, загдето се строши тоягата, която те порази; понеже из корена на змията ще излезе ехидна, и плодът му ще бъде горителна хвърката змия. Първородните на сиромаха ще се нахранят, и бедните ще си почиват в безопасност; аз ще умъртва корена ти с глад и останалите от тебе ще бъдат убити. Ридай, порто; извикай, граде; Стопила си се, цяла Филистимска земя; защото иде дим от север, и в редовете му не ще има ни един, който да пропадне“ (Исая 14:29-31).

Бог предсказваше края на тези, които се радваха на наказанието на Неговия народ. Той предупреди: „По-добре е да спрете да крещите. Много скоро, ще направя Юда да живее в безопасност. А вас напълно ще залича. Ще изскубя корените ви и ще ви изтрепя с глад“.

Йерусалим беше най-добрия град по онова време. Неговото опустошение стресна околните народи. Пратеници бяха изпратени с въпроси за здравето и бъдещето на Юда: „Как това ще се промени държавата ви? И защо вашият Бог ще позволи унищожаването на Своя град? Ще възкръсне ли Ерусалим някога от пепелта, за да бъде възстановен?“

Скоро Исая беше посетен от официални лица на Юда и религиозни лидери. Те го помолиха: „Тогава, какъв отговор ще се даде на посланиците на народа?“ (14:32). Исая отговори: „Това, че Господ е утвърдил основите на Сион, и там ще прибегват наскърбените между людете Му“ (14:32). С други думи: „Кажете на посланиците: Всемогъщият Бог основа тази църква, Неговите избрани. И портите на ада няма да надделеят срещу нея“.

Чувам Господ да говори същото това послание днес. Той казва: „Кажете на всичките терористи, че църквата, основана на Скалата Христос, е жива и здрава. Всичко, което те направиха, бе да събудят един спящ великан. Този гигант не е само армията на Америка. Това е Моята църква, Моята избрана. Моята войска от служители се вдига на оръжие точно сега. И те идват срещу врага с оръжие, за което той нищо не знае“.

Кои са тези оръжия? Те не са бомби, ракети, химически или огнестрелни оръжия. Оръжията, които са ни дадени, са по-силни от всичко това. И те гарантирано събарят всяка крепост. Знаехме, че Осама бин Ладен и неговите терористи не могат да се скрият от нашите специални оръжия.

Разбира се, аз говоря за силата на молитвата и вярата. Нямам предвид повърхностните молитви на някои, които се бяха обърнаха към Бог в седмиците след атентатите. Те се върнаха към своя лишен от молитва, неефективен живот. Нито пък имам предвид молитвите на служителите, които отричат божествеността на Христос и се подиграват на Неговото възкресение. Техните молитви дори не са чути.

Не, Бог е отделил един свят остатък за Себе Си. И те признах, че атаките на 11 септември, са повик за събуждане. Те са мъдрите девиси, посветените вярващи, които са почистили светилниците си и са ги напълнили с масло. И точно тогава те бомбандират небето с молитва.

Ако тези терористи знаеха само това, което са събудили. Църквата на Исус Христос се моли, като никога преди. Сион беше изнесъл тежката си артилерия и беше повел войната на колене. И цяла Америка, тийнейджърите християни се записваха за битката. Те казаха на своите родители и пастири: „Искам да замина като мисионер в мюсюлманска страна, за да проповядвам Исус“.

Точно в този момент много евангелски служители се чудят: „Какво можем да кажем на нашите хора, когато те питат какво ще се случи с нашия народ? Ами ако има повече терористични атаки?“ Не се заблуждавайте, страната ни е сериозно разтърсена. И ще има още терористични събития. Но в самата ни същност, Бог ни е дал нещо непоклатимо, върху което да стъпим: Исус Христос беше основал църквата Си и портите на ада няма да надделеят.

Христос е Божия помазаник, Неговият избран.

Бог помаза Неговия Син Исус. И тези, които са в Христос също са помазани. Думата „помазан“ означава „посветен на Христос“. Тоест ние сме специалните, отделените - тези, които съставляват Неговото тяло. И вече прочетохме, че Исус инструктира помазаните да занесат Евангелието до всеки народ. Това е Божият постановен план. И никой човек или нация да не смеят да се опитат да попречат на Неговите вечни цели.

Но ние знаем, че Коранът учи мюсюлманите да убиват християни, ако те се опитват да ги спечелят за Христос. Ето защо, аз имам един откровен въпрос към моллите и аятолсите на талибаните: Защо не обучите мисионери, вместо терористи и да ги пратите в Америка и други страни с християнско население? Ако вашата религия е по-добра, защо не се опитате да ни направите обръщенци? От какво толкова се страхувате, че трябва да ни взривявате? Вашето послание толкова празно и слабо ли е, че трябва да тероризирате хората, за да го приемат?

Нека ислямът се поучи от комунизма. Мощният Съветски съюз воюва срещу църквата на Исус Христос. Той обяви СССР за безбожна държава и преподава атеизъм в своите училища. Той изгори църкви и направи незаконно притежанието на Библии. И тероризираше богоизбраните, затваряше служителите и измъчваше вярващите.

Как отговори Бог? Той разби Желязната завеса, не само в Русия, но и в цяла Европа. Бог заяви: „Аз основах тази църква. И аз няма да позволя да посегнете на избраните Ми. С вас е свършено! Ще ви поваля“. Господ изцяло стъпи върху комунизма, разтури могъщата съветска империя. Той разцепи нейните републики, захвърли неите владетели и остави да фалира икономиката ѝ. Русия се смири, защото беше посегнала на Божието помазано потомство и нанесе повреди на Неговите пророци.

Какъв беше крайният резултат? Бог сега наля безброй служения и мисионери в Русия. И аз вярвам, че същото ще се случи в Афганистан и Пакистан. Господ ще отвори врати, които никой не можеше да отвори преди. Нищо не може да попречи на Неговите вечни цели.

Но Америка също трябва да си вземе поука от Съветския съюз. Ние не можем да продължаваме да отблъскваме Бога от нашето общество. Библията вече не е позволена в класните стаи и християнските символи биват отстранени от обществените места. Всъщност, може да дойде време, когато вече няма да е позволено да печелим привърженици или да обръщаме хора към вярата.

Въпреки това, ние не бива да мрънкаме или да се засягаме от това. Всемогъщият Бог основа църквата Си. И Той ще се справи с всяка нация, която Го изкарва извън закона. Господ може да донесе хаос в тази страна, но в такива моменти обществото отново ще отвори вратите си за Евангелието. Училищата ще викат за помощ, и дори държавни служители ще поискат духовна помощ. Още веднъж, Божиите служители ще могат да проповядват истината навсякъде и по всяко време.

„Извикай и възкликавай, сионска жителко, защото Светият Израилев е велик всред тебе... Господ е утвърдил основите на Сион, и там ще прибягват наскърбените между людете Му” (Исая 12:6, 14:32). Божията църква може да изглежда бедна и незначителна. Сякаш има толкова малко истински светии, пръснати по цялата земя. И както казва Павел, не са много богатите или благородните. Но малкото стадо на Христос ще остане вярно, вярвайки в Неговото Слово: „Аз основах тази църква. И Моята църква ще надделее”.

Нито един терорист, религия или нация не може да устои срещу кръста на Исус. Той предупреди целия свят: „Да не докачите помазаните Ми, и да не сторите зло на пророците Ми” (Псалм 105:15).

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.
© 2001 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771
[Touch Not Mine Anointed](#) / [Не докосвайте помазаните Ми](#)